

til at foreligge for andre Egnes Vedkommende. Ovre paa min Egn, hvor der ogsaa er en hel Del Jord af ret lav Værdi, findes der, saa vidt jeg ved, slet ikke Landbrugsejendomme med saa smaa Arealer, som her er nævnt. Jeg tror kun, der vil blive ganske enkelte Tilfælde, hvor man med Rette vil kunne betegne Forholdet som urimeligt, og derfor tror jeg godt, vi kan tage Lovforslaget, som det er; i hvert Fald maa jeg give den højtærede Landbrugsminister Ret i, at det er Hensynet til de gode Egne, som maa være afgørende.

Jeg hilser som et Fremskridt Bestemmelsen om, at Jord skal drives fra de paagældende Bygninger af de Folk, som bor der. Man undgaar derved, at disse Brug kun pro forma opretholdes som selvstændige, men i Virkeligheden lægges sammen med andre. Jeg hilser ogsaa med Tilfredshed Bestemmelsen om, at Landbrugsejendomme ikke udover et længere Tidsrum end eet Aar kan bortforpagtes til en anden Mand uden særlig Tilladelse af Landbrugsministeren. Med denne særlige Tilladelse fra Landbrugsministeren som Vent til kan Venstre udmærket godt tage Bestemmelsen, saaledes som den er formet her i Lovforslaget. Jeg kan i det hele taget anbefale Lovforslaget i den Form, hvori det er sendt til os fra det andet høje Ting, og jeg haaber, at det skal lykkes at faa det gjort til gældende Lov i denne Samling.

Førkjær: Den 24. November 1921 blev der af Landbrugsministeriet nedsat en Kommission, som skulde have den Opgave at forberede en Revision af de gældende Regler for Udstykning og Sammenlægning af fast Ejendom. Under Kommissionens Forhandlinger var der fuld Enighed om, at Kommissionen tillige burde optage den gældende Lovgivning om Landbrugsejendommens Vedligeholdelse til Revision. I Fjor afgav Kommissionen Betænkning ogsaa om Landbrugsejendommens Vedligeholdelse, og paa Grundlag deraf er der nu fremsat et Lovforslag af den højtærede Landbrugsminister. Jeg mener, at Lovforslaget er et betydeligt Fremskridt fra den bestaaende Ordning, idet det paalægger alle nuværende Ejendomme af en vis Størrelse Vedligeholdelsespligt, og alle Ejendomme, der faar den Størrelse i Fremtiden, faar ogsaa Vedligeholdelsespligt. Men dette Lovforslag er ikke det samme som det, der blev fremsat i forrige Rigsdagssamling. Naar den højtærede Landbrugsminister udtalte, at de Ændringer, som er indført, var indført for at tilfredsstille det Parti, han tilhører, maa

jeg sige, at de tilfredsstiller ikke det Parti, jeg tilhører.

Der staar i § 1, at en Landbrugsejendom skal være paa $\frac{1}{2}$ ha, naar der skal være Vedligeholdelsespligt paa den. Jeg mener, at man ikke kan betragte det som en Landbrugsejendom, naar der kun er $\frac{1}{2}$ ha Jord til, og jeg er enig med Venstres Ordfører i, at det maa vi se at faa rettet.

Naar det dernæst i § 2 bestemmes, at enhver Landbrugsejendom skal være forsynet med Bygninger og Beboere, saa er det selvfølgelig rigtigt, men jeg synes det kunde være tilstrækkeligt, saa at man ikke behøvede at føje mere til. Naar en Landbrugsejendom er forsynet med Bygninger og Beboere, kan den sikkert ikke nedlægges, saa kan man ikke for dens Vedkommende omgaa Loven, og derfor er jeg imod 2det Stykke i § 2. Det er en Indskrænkning af Ejendomsretten, naar en Mand ikke kan leje sin Jord ud i mere end eet Aar. Ja, siger saa Ordføreren for Socialdemokraterne, det maa man nok kunne gaa med til, for man kan jo faa Ministeren til at forlænge Tidsrummet. Ja, men hvis Landbrugsministeren nu skulde komme i Tanker om at ville nægte Forlængelse, hvad saa? Saa tror jeg ikke, man kan faa Jorden lejet ordentlig ud, hvis man ønsker det. Det kommer ogsaa i Strid med Loven om Udstykning og Sammenlægning, hvori der staar, at man kan leje eller forpagte sin Jord ud paa 10 Aar. Jeg synes, at § 2, 2det Stykke, er ganske uholdbart, og det maa vi se at faa ud af Lovforslaget.

§ 4 indeholder Straffebestemmelser for dem, der har overtraadt Loven og ulovligt nedlagt Landbrugsejendomme, hvis det er sket 10 Aar forinden denne Lovs Ikrafttræden. I og for sig er jeg ikke glad for en Lovbestemmelse, der skal have tilbagevirkende Kraft, men man kan jo sige, at de, der har begaaet noget ulovligt, skal straffes. Men saa staar der, at hvis der er nedlagt en Gaard ulovligt inden den 1. April 1918, skal vedkommende oprette en Landbrugsejendom paa mindst 1 Tønde Hartkorn eller 3 ha boniteret Maal. Det mener jeg er alt for haardt. Jeg finder, det er tilstrækkeligt, at vedkommende opretter en Landbrugsejendom af den Størrelse, der nu bliver bestemt i § 1.

Naar dette Lovforslag bliver vedtaget, forhaabentlig med de Ændringer, jeg her har omtalt, mener jeg, vi faar en god Lov. Der bliver jo nemlig oprettet et Register for Landbrugsejendomme, saaledes at Administrationen kan paase, at Vedligeholdelsespligten overholdes. Det har vi ikke